

(Сведок)

Зашто држава дозвољава да се и преко страних осигуравајућих друштава износи новац из Србије, који нам се онда враћа преко њихових банака, под зеленашким условима, кроз скупе кредите?

Србија је већ при врху границе дозвољене задужености, а истовремено, све је више захтева за повећање зарада корисника који се финасирају из буџета – школство, здравство, полиција.

Пред Нову годину Влада Србије је позајмила 250 милиона долара, а првих дана фебруара је израчунато да нам је за попуну овогодишњег буџета потребно још 400 милиона долара, па је Влада одлучила да се задужи код "Сосијете женерал" банке. Ново задуживање Србије од 400 милиона долара само ће на кратко попунити рупе у буџету, упозоравају стручњаци.

Док Србија грца у дуговима до гуше, кад је привреда пред колапсом, а држава пред све извеснијим банкротом, остаје нејасно зашто наши експерти (или су сами себе тако прозвали) не користе, најпре домаће осигуравајуће куће (Дунав осигурање, пре свега) да прикупљену премију осигурања – јефтинији, домаћи новац пласирају у домаћу привреду?

Да ли то власт нимало не брине, или је само важно удовољити већини да би се спречили превремени ванредни избори, које је опозиција почела да тражи и на улицама?

Са преко 11 милијарди евра држава је већ на нивоу задужености од 41 одсто, па се полако ближимо граници дозвољеног јавног дуга од 45 одсто.

Док Србија грца у дуговима до гуше, кад је привреда пред колапсом, а држава пред све извеснијим банкротом, остаје нејасно зашто наши експерти (или су сами себе тако прозвали) не користе, најпре домаће осигуравајуће куће (Дунав осигурање, пре свега) да прикупљену премију осигурања – јефтинији, домаћи новац пласирају у домаћу привреду?

Истини за вољу, међутим, под геслом отварања међународног финансијског тржишта и, тобоже, веће конкуренције у осигурању, пред нашим очима је на делу, да будемо благи, груба непажња државе која дозвољава да се рђавим законима, под плаштом њиховог усаглашавања са светом, у ствари фаворизовањем страних осигуравајућих друштава (а таквих је већина у Србији) новац тихо износи из земље, а онда нам те наше паре из прикупљеног осигурања врло уиграно враћају преко својих банака, које овде послују под, за њих, чаробним, а за нас несносним условима и додатно исисавају новац из финансијски ојађене Србије?!

Логично питање, пре свих питања у финансијској сфери, не само за финансијске стручњаке него и за обичног грађанина Србије јесте како је могуће да је привреда у колапсу, а једино се банке утркују у позитивним резултатима и висини добити коју у „џаковима“ износе из Србије, при чему се Народна банка хвали како је све у банкарству под контролом и како је наш новац сигуран.

Нико и не пита шта су то стране банке унеле у земљу (осим оснивачког минималног капитала, који су већ добрано извукле и вратиле назад у своје банке – матице, а сада послују новцем код нас зарађеним) и којим финансијским гимнастикама стварају оволике профите на задужењима привреде и становништва до изнемоглости!

Посебно зачуђује чињеница, много важна у међународној финансијској сфери, а то је рејтинг земље и ризик улагања, а оцена рејтинга наше земље је да смо земља без рејтинга илити са високим ризицима за било каква улагања. Па кад је тако, мора се громогласно сваки дан и на свим местима постављати исто питање: шта је то тако интересантно у финансијској сфери Србије кад су финансијске институције из целог света похрлиле да отворе своје испоставе баш овде у Србији, а не рецимо у Словенији?

Нико и не пита шта су то стране банке унеле у земљу и којим финансијским гимнастикама стварају оволике профите на задужењима привреде и становништва до

изнемоглости!

Кад смо толико ризична земља, како им се исплати да овде финансијски послују и остварују тако високе профите, који су у њиховим земљама незамисливи. Тамо би их корисници финансијских услуга – кредита, зајмова и сл. јавно прозвали као „дерикоже“ или би изашли на улице, или би их бојкотовали или тражили оставке главних државних функционера који прописима дозвољавају таква понашања.

Или зашто држава нема храбрости па да додатно опорезује те високе банкарске профите, ничим заслужене, додатним специјалним порезом и реши бар део проблема у државној каси. Сви видимо да смо постали земља банкарских маржи и једног високо уиграног банкарског картела који нема намеру да се позабави смањењем камата и других трошкова, јер је аргумент који нам се представља као разлог високих камата због високог ризика земље најобичнија магла, која се распрши за трен, при чињеници да спадамо у регион који најуредније плаћа своје кредитне обавезе и да ту у ствари ризика и нема.

Два инострана финансијска канала која су очигледно добро увезана у позадини – стране банке и страна осигурања не доприносећи ништа овом простору, под плаштом наводно међународне конкуренције и слободе протока капитала, исисавају ову јадну привреду и становништво као пијавице.

Не би нас изненадила ни вест, која се можда вешто и крије од јавности, да смо пристали, можда и потписали да цео финансијски систем – све банке и сва осигурања буду искључиво у страним рукама, а да наши стручни кадрови у банкарству и осигурању и наши пословни простори буду само у класичном најму као робови за надницу, а простори у закупу по квадрату страним газдама, који ће нам продавати наш новац и наша осигурања, а за узврат убирати екстрапрофите највеће на планети.

Да ли смо ми заиста толико неуки да не схватамо о чему се ради? Или, ко зна, можда је важно да се и преко страних осигуравајућих кућа Србија додатно притисне, да заправо својим парама финансира иностране банке, које нам, онда, нашим парама уводе зеленашке камате, убијају привреду а тиме и садашњост и будућност.

Два инострана финансијска канала која су очигледно добро увезана у позадини – стране банке и страна осигурања не доприносећи ништа овом простору, под плаштом наводно међународне конкуренције и слободе протока капитала, исисавају ову јадну привреду и становништво као пијавице.

Просто је за неверовати да наши водећи економски стручњаци гувернер Дејан Шошкић (НБС), Диана Драгутновић (министар финансија), Млађан Динкић (министар економије) и други не виде оно што се из авиона види: да свака паметна земља на свету свој новац чува, улаже и обрће у свом дворишту (а новац од осигурања грађана и имовине и у Србији јесте наш новац) улаже пре свега у своју земљу, а тек онда, евентуални вишак у друге земље.

И, зато, можда би било занимљиво да гувернер НБС и министри финансија и економије покажу грађанима рачуницу (и њене ефекте) како се и где користе паре сакупљене од разних врста осигурања у Србији? Да ли се зна да то уопште није мала количина новца? Напротив.

Тим пре, што у нас, на срећу, после продаје ДДОР-а Италијанима, још увек постоји још једна солидна државна осигуравајућа кућа "Дунав осигурање" која се још увек не да да буде потопљена и у много чему је успешнија од хваљених страних осигуравајућих друштава која су преплавила Србију...

Да ли се ико запитао шта је тако интересантно у осигурању у Србији кад су ту похрлила осигурања из Аустрије, Швајцарске, Италије, Француске, Словеније, Хрватске... чак преко 20 осигуравајућих страних кућа. Сва осигурања послују позитивно, као и стране банке са великим профитима које носе матицама у иностранство.

Не постоји привреда на планети, а поготово наша привреда, после свих бродолома које је доживела, која може толико да створи дохотка да издржи необјашњиве државне пореске намете и све ове "вештине" у исисавању профита од спољног финансијског фактора у банкарству и осигурању.

Аутор је главни и одговорни уредник недељника „Сведок“